

9
/

IO. BERNHARDI

Briesens

JCt.

CONSILIARII SAXONICI AVLICI ET CONSISTORIALIS
ANTECESSORIS JVD. AVL. FACVLT. JVRID. ET
SCABIN. ASSESSORIS H. T. DECANI

ADLECTIONEM SOLENNEM

A

NOBILISSIMO ET CLARISSIMO VTRIVSQUE
IVRIS CANDIDATO

IOHANNE THEOPHILO BONZIO

ULMA-SVEVO

D. X. CAL. NOVEMBR.

IN AUDITORIO JVRIDICO HABENDAM

PROGRAMMA

INVITATORIVM.

JENÆ

LITTERIS WERTHERIANIS.

1719, 8
8.

OTIS causas esse privilegiatas ex lege 1. ubi DD ff. solut. matrim discimus, quippe quæ æquivalentur causis piis L 32. ff. de condict. indeb. etiam fisci privilegiis gaudere dicuntur l. 9. C. de jur. dot. & cum fisco pari passu ambulare l. 4. Cod. in quib. caus. pign. Contrab. Imo dotis causa aliquando fisco est potior l. dotis tua 9. Cod. de jur. dot. magisque privilegiata arg. l. un. Cod. de rei uxor act. & in ambiguis non pro fisco sed pro dote responderi debet l. 2. Cod. de jur. fisci. quin etiam favore dotium quam plurima contra Juris communis regulas permissa & constituta esse constat ex l. un. Cod. de rei uxor. act. Quid? quod hoc ipsum quoque leg. in reb. dotalibus 30. Cod. de Jur. dot. probetur. Mulier enim ipsa, dotem quæ dederat, aut solam rei uxoriæ actionem pro repetenda dote, aut, si stipu-

siipulata esset, insuper actiones ex siipulatu, habebat. Et hæc quidem actio communi jure stricti juris, illa bonæ fidei optimo jure, erat: quippe cujus formulæ verba quod æquius melius inseri solebant, uti apparet ex lege si cum 82. in fin. ff. de solut. leg. in his rebus 66. §. ult. ff. solut. matrim. dos quemad. pet. quamvis postmodum constitutum esset, ut actio ex siipulatu bonæ fidei actionis jure uteretur l. un. in pr. §. 2. Cod. de rei uxor. act. nulla tamen mulieri actio in rem competebat dotis repetendæ causâ. Ratio erat, quia rei vindicatio non datur nisi domino l. 23. ff. de rei vindic. sed dominus erat maritus, non vero uxor l. 13. §. 2. ff. de fund. dot. ideoque marito dabatur rei vindicatio ad res dotales, neutiquam vero mulieri, constante matrimonio l. 9. Cod. de rei vind. Sed Justinianus Imperator præter actionem in personam vult mulieri & rei vindicationem dari, adjuncta ratione, quia mulier saltem jure naturali maneat domina dotis: licet subtili & civili jure ejus dominium in maritum sit translatum. Sane posse duos ejusdem rei esse dominos sub diverso respectu evidens est ex §. cum in suo 30. Inst. de rer. div. ubi is, qui ex aliena materia ædificavit in suo solo, sit dominus ædificii; & tamen is, qui materiæ dominus fuit, non desinit ejus esse dominus, quamvis eam vindicare non possit, manente ædificio: pariter, quatenus fundus, in dotem datus, sine qualitate dotali consideratur, dominium ejus est & manet penes uxorem; quatenus vero accedit illa qualitas dotalis, dominium ejus est penes maritum. Quare frustra dicitur, quod soluto matrimonio dotis dominium recta via ad uxorem redeat, cum dominium à muliere nunquam discesserit, sed permanferit penes illam. Sed potius dominium, quod maritus dotis datione nactus est, soluto matrimonio extingvitur. Nec magis recte dicitur, quod,

licet dominium dotis transeat in maritum ratione actionum & fructuum, naturale tamen dominium maneat penes uxorem, quia diversa sunt dominium fundi dotalis mariti & uxoris, prout res dotalis diversimode consideratur. Hoc inde manifestum est, quod, mariti dominio extincto, uxoris subsistat, ut ut per superveniens mariti dominium, actus secundus domini uxoris, constante matrimonio impediatur & demum conjugio dissoluto se iterum exerat; non obstante, quod adhuc extante matrimonio suos habeat effectus, quos recenset Barbofa ad legem dotalem 62. ff. fol. matrim. ubi etiam pluribus rationibus mariti dominium rei dotalis asserit. Neque hoc satis causæ est, ut urgeatur, quod soluto matrimonio dominium uxoris reviviscat, cum nunquam sit extinctum; quemadmodum & materiæ dominium, diruto ædificio, domino materiæ non reviviscit, quin potius durat, extincto licet ædificio, cum eo casu ædificantis dominium saltem moritur & extinguitur. Pari modo nihil habet in recessu, cum dicitur, Marito competere dominium revocabile; uxori vero naturale, dominium enim non tam revocatur quam extinguitur: quamobrem ex his ipsis etiam Imperator infert, quod creditores, habentes hypothecam priorem generalem, præferri in dotalibus bonis nequeant. Præterea Imperator dotis & mulierum privilegium auxit in hac lege, cum sancivit, mulieri, dotem petenti, nullam præscriptionem temporalem nocere debere, seu eam non currere adversus actiones mulieris, nisi ex eo tempore, quo mulier actiones movere potuerit: cujus sententiæ ratio inde est perspicua, quia præscriptio temporis generaliter non currere solet nisi ex eo tempore, quo actio moveri potest l. 1. §. 2. Cod. de ann. exceptis. Cum vero ulterius actio à muliere moveri non possit,

fit, nisi dissoluto matrimonio, excepto casu inopiæ ma-
riti, Jureconsulti, ne regulam infirmarent, fingebant eo
casu solutum matrimonium: quod fictum divortium hac
lege, in favorem mulierum ab Imperatore sublatum est.
Vberiolem hujus Legis expositionem publice proponet
Clarissimus Jurium Candidatus.

IOHANNES THEOPHILVS BONZIVS

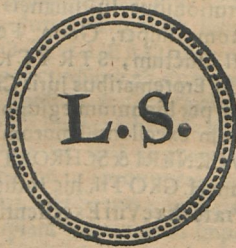
Huic in nobili sivevorum Ulma d. II. Martii anni
MDCCXCVIII. hanc lucem aspicere contigit. Patrem for-
tissimum Virum Prænobilissimum, Consultissimum & Ex-
cellentissimum IOHANNEM BONZIVM Illustr. Rei-
publ. Vlmensis Consiliarium meritissimum & quondam
ad Augustissimam Cæsaris Aulam Imperii Comitiam Ratis-
bonensiam per annos plurimos Ablegatum gravissimum;
Matrem Nobilissimam, Crescentiam ex antiquo splendi-
doque Schelatorum stemmate, præmaturo fato ereptam.
Optimis his Parentibus nihil æque curæ fuit cordique
quam ut filium suum, quem egregia indole præditum
esse, mature sentiebant, veræ pietatis, virtutis & doctri-
næ rudimentis imbuerent. Itaque è sinu suo dimissum,
simulac per teneram id fieri licuit ætatem, Præceptoribus
Gymnassii patrii ad præclara quævis formandum commen-
darunt, qui etiam nihil in se desiderari passi sunt, quo
spem Nobilissimorum Parentum de filio conceptam ex-
plerent, solida eidem veræ religionis & bonarum artium
fundamenta ita propinantes, ut Præceptorum labori fe-
lices discipuli in literis progressus ex asse responderent.

Enimvero Illustribus Patriæ Proceribus cum placuit, lau-
datum Parentem Ratisbonam ad augusta Imperii Comitia
ablegare, is Filium una cum fratre natu minore, in sala-
na nostra studio Juris itidem jam vacante, secum isthuc
transfere statuit. Quo facto Nobilissimus Candidatus
una cum loco scholam quidem non tamen animum in
literis propensissimum mutavit. Ergo Ratisbonæ in album
Poetici, quod vocant, Gymnasii transcriptus, id pensi
habuit, ut in dies majorem ingenii cultum capesseret,
operam ipsi suam strenuè navantibus Viris Præstantissimis
M. MAJERO, laudati Gymnasii Professore, annis pariter
& meritis in rem literariam venerabili & M. ZIPELIO Re-
ctore ejusdem Lycei dignissimo, quorum dexteritas &
fides grata mente per dies vitæ reposita manebunt. Post-
hæc in patrium Gymnasium à Parente remissus, in con-
sortio eorum, qui ritu Depositionis in vicina Tubinga
defuncti, lectiones Philosophicas audire solent, iis maxi-
me studiis se præparavit, quibus in addiscenda Jurispru-
dentia sibi quam maxime proficua fore sagaci mente per-
spexit, Philosophia scilicet Rationali & Morali cum Historia
& elegantioris dictionis præceptis, usus opera Professorum
Gymnasii partim pie defunctorum, partim adhuc super-
stitum. His ne quid solidiorum Progymnasmatum desit,
adjecit doctrinam Juris Naturæ ab Excellentissimo D.
IOAN. IACOBO MILLERO memoratæ Reipubli-
cæ Vlm. Consiliario meritissimo ad ductum libelli Puffen-
dorffiani de officio hominis & Civis privata Institutione
accurate enucleatam. Ergo ad studia academica inoffen-
so pede aggredienda sic satis præparatus Ratisbonam
repetiit, paterna ibidem iussa, quo iter animumque con-
verteret, excepturus. Heic vero uti primo quondam,
ita altero nunc ad ipsam Comitiorum Imperii sedem ex-
cur-

curſu, literis inſtitit ſuis, inprimis autem ad prælibanda
Juris Romani placita animum applicuit, totus ab ore
pendens Conſultiſſimi Viri IOH. LVDOVICI MYLII,
quem Inſtitutiones Juris Juſtinianeas interpretantem at-
tente, nec ſine fructu auſcultavit. Interea temporis et-
iam id felicitatis Noſtro contigit, ut ductu atque auſpi-
cio Venerandi Parentis iis quoque rebus paulatim imbui
cœperit, quæ homini politico, in praxi uſui quam maxi-
mo eſſe poterunt; qua occaſione etiam atque huc atque
Illuc miſſus, multis Perilluſtribus ad Inclytum Imperii
conventum Legatis innotuit. Eorumque multiplicem
gratiam ſingulari, qua pollet, oris & orationis com-
mendatione jam meruit. Poſtis igitur fundamentis,
ad altiora ſeſe applicans Academiam noſtram juſſu
Parentis die 10cc xvi. adit & ſaſces tunc tenente Aca-
demicos Viro ſumme Reverendo FOERTSCHIO
in numerum ſtudioſorum receptus eſt. Ex quo dili-
gentiſſimam Juridico præſertim ſtudio impendit operam,
ducem naſtus Nobiliſſimum & Conſultiſſimum FRIDE-
RICVM GOTTLIBIVM STRVVIVM I. V. D. &
Curie provincialis Advocatum, cujus non ſolum convi-
ctu & hoſpitiuſ uſus eſt, ſed quoque in privatis ejuſdem
acroaſibus: Inſtitutionibus Juſtinianeis, B. A. STRVVII
Juris prudentia Rom. Imper. Germ. For. Pandectis ad
LAVTERBACHII ductum, STRYCKII Examin. lu-
ris Feud. DESSELIJ Erotematibus Juris Canonici cultorem
& aſſeclam ſedulum per biennium egit; poſthabitis nunquã
publicis Profeſſorum excellentiſſimorum & celeberrimorũ
Leſtionibus, BRVCKNERI & SCHROETERI, quorum ille
Jus Naturæ ad ſilum H. GROTH, hic Inſtitutiones Juſtina-
neas explicavit. Præter hæc Viri Excellentiſſimi BVRCARDI
GOTT.

1,
GOTTHELFFII STRVVI Scholas visitando, in historia
& Jure publico egregie profecit. Cum autem genuinum
Literarum Cultorem minimum omnium fugiat, quod sci-
re suum nihil sit nisi sciat alter, idem quoque noster Can-
didatus sibi dictum esse putavit & in publicis privatisque
exercitationibus Opponentis, quem vocant, partes non
sine laude sustinuit. Hac ergo ratione in castris Themidos
triennium integrum desudans de premiis industriz Colle-
gio nostro supplex factus est. Nos ergo petitioni ipsius
annuentes post consveta examina eum cognovimus, qui ad
cursoriam, quam vocant suo merito admitti possit, Legem,
supr. cit. 30. interpretaturus. Cui solennitati ut Magni-
ficus Pro-Rector, Illustrissimus Comes de Solms, Aulæ
& Academiæ Proceres, omnium Ordinum Doctores, Ec-
clesiæ nostræ venerandi Antistites, studiosa item Juventus
& quicumque divinæ Themidi favent, ut intersint, qua
debet, observantia & humanitate nomine Collegii nostri
oro, hanc promittudinem omni loco & tempore com-
pensaturus. P. P. XI. Cal. Novembr.

MDCCLXIX,

Nur für den Lesesaal

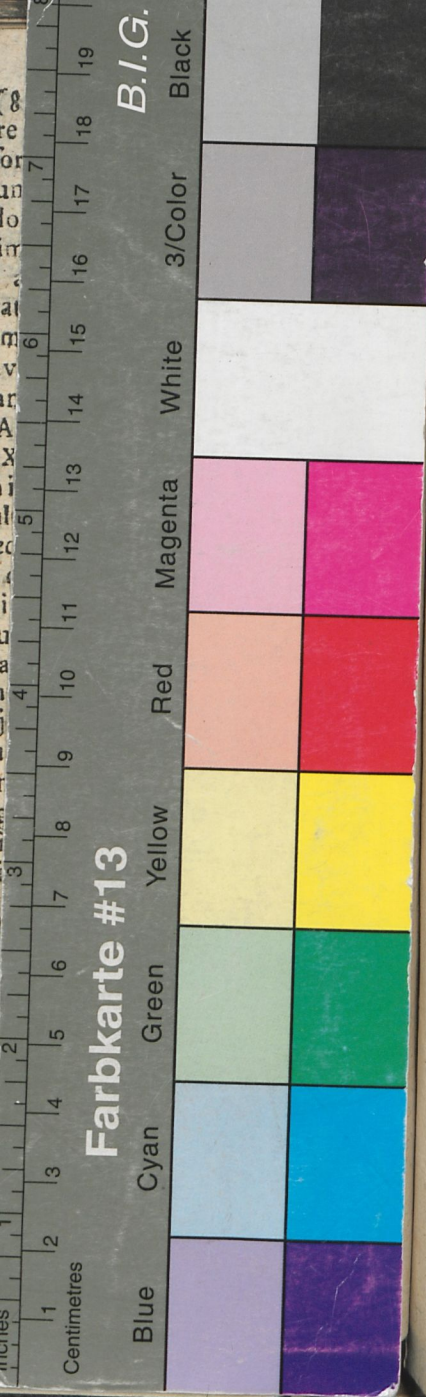
ULB Halle 3
003 594 416

56

IO. BERNHARDI
*B*riefens

JCt.

CONSILIARII SAXONICI AVLICI ET CONSISTORIALIS
ANTECESSORIS JVD. AVL. FACVLT. JVRID. ET
SCABIN. ASSESSORIS H. T. DECANI
ADLECTIONEM SOLENNEM

A

NOBILISSIMO ET CLARISSIMO VTRIVSQUE
IVRIS CANDIDATO

IOHANNE THEOPHILO BONZIO

ULMA-SVEVO

D. X. CAL. NOVEMBR.

IN AVDITORIO JVRIDICO HABENDAM

PROGRAMMA

INVITATORIVM.

J E N E

LITTERIS WERTHERIANIS.

1719, 8
8.